

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De abachuch ca. xv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

regnū babylonis et erat in babylone rex d̄ q̄ statī sequit̄ Erat aut̄ daniel p̄uiua regis et honorat̄ sup oēs amicos eius, cuī nomē qr̄ tacet historia potest intelligi fuisse pater balthasar, vel ip̄e balthasar sub quo factū ē a danielē qd̄ legitur in fabula belis et draconis quā fabulaz appellat hebre⁹, eo q̄ falsū legif̄ i eo, et ipsoſi bille de trāſlatiōe abachuch. Et refert hieonym⁹, q̄ eū dixiſſer ei hebre⁹ talē trāſlatiōe corporalē nūq̄ factā: cē respōdit quidā sc̄olus q̄ erat cū eis, ezechielē trāſlatū d̄ chaldea in iudeā. Et irrisit eū hebre⁹ dicens, In littera exp̄ſū est q̄ ezechiel trāſlat̄ ē in spiritu, Un aplūs reſter caute locut̄ est dicens, Siue i corpore siue extra corp̄ nescio d̄ sc̄it et addidit hebre⁹, nūl in hac fabula p̄pheticū narrari ſz op̄ tantū ex industria faciū De idolo belis et draconē. La. XXIII

e lone idolum noſie bel, et ipēdeban̄ ei debo singl̄is de ſimila, viii; arta bee, et oues, xl, et vīnt amphore ſet. Et aut̄ artabee ap̄ d̄ chaldeos eadem mēſura q̄ eph̄i ap̄ d̄ hebreos, mēſura, ſartū modiōz. Et rex babylonis adorabat illō p̄ ſingulos dies, et dicebat danieli. Quare nō adoras bel, Qui r̄ndit. Nō colo facturā ſed creatorē oīm deū viuentē. Et alt rex, Nōne videt tibi bel deū viuentē, qui tāta q̄tide comedit et bibit. Qui r̄ndit int̄ luteus ē, et foris encus, et nūquaz comedit. Et vocauit rex ſacerdotes et ait Ali si dixerit mihi q̄s comedit impēſas has moriemini. Si aut̄ ostēderitis mihi quō bel co medat hoc: daniel moriet. Erat aut̄ ſacerdotes, lx, exceptis xp̄orib⁹ et parvulis. Et venit rex cu danielē i ſeplū. Et dixerunt ſacerdotes Flos egrediemur foras, et tu rex pone vīnuſ et eſcas et claude oſtiū, et ſigna anulo tuo et nī ſiueners manē oīa comeſta a bel moriamur. Et posuit rex cibos aū bel. Et daniel cribra uit cinerē p̄ totū paulmentū corā rege, et clauſum est oſtiū, et ſignatū anulo regi. Sacerdotes aut̄ ingressi ſunt illa nocte iuxta ſuetudinē ſuā cū xp̄orib⁹ et liber⁹, et ſumpserūt om̄ia. Feceſſat aut̄ ſibi cuniculos ſub terra, et abſconditū introtū ſub mēſa. Dſluculovenit rex ad templū et daniel cu eo: et ſiuenereunt ſigna ſal

ua, Lūq̄ aperuiffent oſtiū intuit̄ rex mensa vacuā exclamauit, Magnus est bel, et tenuit daniel rege ne ingredereſ, et ait Anima ducere vestigia pedū ſup paumentū. Et traſret apprehēdit ſacerdotes, et oſtederunt et oſtola per q̄ ingredieban̄ et egredieban̄. Et occidit eos rex, et dedit bel i manū danielis. Quia uertit eū et ſeplū. Erat aut̄ in eodem loco via co magn⁹ latens in fouea, et adorabant eū babylonij. Sacerdotes eū habebat hydraulia id est, vasa facta de corijs vītuſorū, et pente bat eā virgis coraulinis, ut facerent fontanę terribilē q̄li coniunctū ad quē excitatus draco quādoq̄ emiſtebat fumū, q̄nq̄ lignē, q̄nq̄ vīſiblēt apparet. Et dicit rex danieli, Nō potes dicere, qr̄ iſte nō ſit deus viuēs. Et ait daniel, Da mihi p̄atēm, et interficiā eū abſo ferro et fuſte. Et dedit ei. Tūlū ḡ daniel pīcē et adipem et pilos, et corix pariter, fecitq̄ mafias, et dedit in os draconis, et ſuffocatus crepuit. Et indignati babylonij dixerūt, Jude acsi dicerent, Ho us fac̄ est rex. Et dixit reticus vel publica rut ad rege, Trade non facius, et nō facetus eſt, bis danielē, alioq̄ in terficiem et domū tuā, et cōpulsus tradidit eis. Qui miferūt eū in lacum leonū, et erat ibi septem diebus. In lacu erant leones ſep̄t et dabant eis quōtidie duo corpora damnatorū, et due oues et tūc nō ſunt data eis ut devorarent danielē. Erat aut̄ abachuch p̄bena in iudea, qui ſerebat pulmentū mēſorib⁹. Et ait angelus ad eum, Fer prandiu in babylonē danieli, qui eſt in lacu leonū. Qui respondit, Babylonē nō vīdi, et locū nescio. Et multū eum angelus capillo capitilis ſui, et poſuit eū ſuper lacū, et clamauit abachuch. Daniel ſue di tolle prandiu qd̄ mifit tibi d̄s. Et grā agens daniel comedit. Porro angelus refuſit abachuch i loco ſuo. Venit ḡ rex die ſep̄timo ut lugeret danielē, et vīdens cum ſedē tem in medio leonū exclamauit, Magn⁹ deus domine deus danielis, et extrauit eū de lacu leonū. Porro illos, qui p̄ditionis eius cauſa fuerant intromiſit, et devorati ſunt in momēto coram eo.

De abachuch,

Capit. XV.

D̄rō abachuch
fuit de tribu ſyμeon, hic p̄uidit
captiuitatē hierusalē futuram et

Danielis

aduenientibz chaldeis fugit i sostratenam, et erat incola intra isrl. Descendentibz yo reliquias iudee in egyptu qsi peregrinabat in terra sua, et scripsit. Et i principio opis causa tur aduersus deum, cur ipi vastasset populum dei, et sanctuarium ei cum ipse claramaret, et non exaudiret. Sed in solationez agit eius calamitates circumstantium nationum futuras per nacobuchodonosor loge maiores, et tade ipm nacobudo, perit, et ita murmur conuersus est ad preces. Et ostendit illi dñs aduentum christi dicens. Si mora fecerit expecta eum qd venies venier et non tardabit. Et imp cal est abachuch nabuchodonosor int pluma dices. Ne qui potu dat amico suo mit tens fel, et inequivat euz, ut aspiciat nuditate eius qd fecit nabuchodonosor sedechic. Ut timo scripsit canticu Dñe audiui, etc. Hic dñ ferret pulmentum messoribz dicit domestis suis. Ibo ad terram longinquam, cito redibo. Si tardauero p dles ferte cibum messoribz. Et cui fuisset in babylone subito superuenit messoribus. Intellexit aut qd celeriter esset populus a babylonia reuersur. Unde patet longe p liberata susannam hoc esse factu. Signum autem redditus dedit bis qd in iudea erant, qd vissuri essent lumine in ruinis templi, vltimamqz repli de solatione predixit, qd gens occidentalis hanc esset actura. Tunc inquit uelame sancti sanctorum scindet, et duaz columnaz epistilia ause rentur, et quo sint nullus agnosceret. Ipa yo i beremo adducens, et eos in ultimo qui percussione sustinente a serpente illuminabit dñs sicut a principio. Et mortuus est abachuch, et se pulv in agro proprio sol. Porro dñ daniel qntum superuerit post redditu populi in iudeam necimus. Defunctus autem et sepulchre est in spe luna regali solus cum gloria. Hic est daniel qui dedit signum in modis suis babylonis. Hec yba sumpta sunt am dices. Quando ps d libro epiphanij et moniti a borea sumis piscoi cipri cui i spis ritu renovata sunt qdam secreta prophetarum

luti signis ardebit, satis erit in uerse terre quado ad partem noctis aque decurrerint reuertetur populus ad terram suam. Qsi fluerint sanguine crunte homicidia belata in uersa terra.

De Ciro. Capl'm, XVI.

Ost mortez da

p rii medi circus monarchia tenuit orientis, cui sedē posuit apd p̄fas, licet regnum medior matus est et honorabilis, eo qd perse eni sublimauerat in regem. Iste fuit nepos dñi ex sorore, nepos yo asti agis ex filia. Porro astiages vnicā habuit filiā, et vidit somnū qd de genitalibz filie orietur vltis que totā occupabat asiam, et accipit a coniectoribz se habiſtū nepotem ex filia qui dñs esset asie et ipm deinceps a regno. Qd timens dedit filiā suā uxorem militi plebeio, ne filius ex ea nascere nobilis et potes. Preterea filiā pgnante ascivit, et natū ex ea filium cuiudā participi arcano tradidit occidendum. Qui credens regnum transiit ad filiā suā, filiū eius veritus est occidere, et vni d̄ pastoribus regis tradidit paruulū exponendū in nemore. Qui cū exposuisset cum, et id indi casset uxori, que in dlebo illis pepererat, suplicauit ei mulier et paruulū deferret et alendum, et p̄sū filiū p eo exponeret. Tunc rediit pastor ad puerū, inuenit canē prebente ei ubera, et a feris et avibus defendente. Tunc tulit eum ad uxorem allusit ei tanqz diu note, vocauitqz puerum spartacum, id est, catuluz Spartos em perfice canem sonat. Qui cū esset grandiusculus a pueris ludentibus, factus est rex eorum, et contumaces et inobedientes sibi grauiter affligebat. Quod grauiter ferentes patres eorum verbum detulerunt ad regem de filio pastoris. Quae cum aduocasset rex, et argueret eum qd pueros plagasset, ille intrepidus se ut regem fecisse respōdit. Et ammiratus rex, et quedam signa generis suis in eo esse deprehendens, asculo pastore secretius veritatem rei agnouit. Veruntamen rīmor eius de nepote mitigatus est: estimans qd verbum coniectorum de regno impletum esset in regno puerorum, et eidem cui prius commiserat occidendum, commisit alenduz